

DISCURS LLIURAMENT 6è GUARDÓ ERC LLORET DE MAR AL CASAL DE L'OBRERA 15 DE SETEMBRE DE 2012

Aquest és el 6è Guardó que lliura la secció local d'ERC de Lloret de Mar. En anteriors edicions coincidint amb la nostra Diada, Esquerra ha volgut fer un reconeixement especial a persones o entitats i col·lectius que s'han significat per la seva feina, ja sigui en pro específicament del nostre partit, Esquerra Republicana de Catalunya, ja sigui a favor del país en general.

Aquest any, en una reunió de fa uns mesos, varem decidir que hi havia una institució teníem ben a la vora, molt a prop nostre, una Agrupació Teatral, que porta fent una grandíssima feina pel teatre amateur en llengua catalana, tanmateix en època de postguerra, en la que parlar la nostra llengua, i encara més declamar-la no era gens fàcil. Però ells que son gent valenta i tossuda van seguir-ho fent. Aquesta entitat s'anomena el **"Casal de l'Obrera"**, i per tots aquells que som de Lloret o ens en sentim, és una part important del nostre patrimoni cultural. En commemorar els seus primers 25 anys de vida l'any 1976, l'Andreu Maria Soler, monjo de Montserrat i un dels fundadors, va escriure un bellíssim article sobre la seva història i em quedo amb una frase; *"El mite de que a Lloret res no dura res, s'ha d'acabar!"* i jo hi afegeixo: el Casal n'és una prova palpable... i aquest any ja en fan 60 !!!

Però malgrat que el Casal pugui semblar des d'efora un grup d'afecionats al teatre, la seva trajectòria de seixanta anys ens referma en la important tasca social, a més de la lògica i innegable vessant cultural, que ha tingut, i és en aquesta vessant social que rau, al meu entendre, la importància d'aquest grupet d'actors i actrius. El Casal fou en els seus inicis cap els anys 50, el lloc de trobada de diumenges a la tarda d'un jovent que no tenia internet, ni wiis, ni XPS, ni i-phones, ipads, ipods ni tanta martingala sense la que potser avui no sabríem viure però que en aquella època no feia punyetera falta. Un veritable ambient familiar que ha propiciat tanmateix casoris, neixements perquè ja se sap, el *"el rose hase el cariño"* i vet-ho aquí que de 5 passen a ser 50, o 49 quan algú d'ells se'n va per no tornar.

L'altra vessant, la cultural és la que els hi procura el teatre, que els apropa als grans autors catalans i universals.

És per tot això que no hem trobat qui millor pugui guardar la nostra morratxa d'Esquerra d'enguany. Per tots vosaltres... llarga vida al Casal de l'Obrera!!!!

Núria Querol i Colomé

Presidenta secció local ERC Lloret de Mar
Lloret de Mar, 15 de setembre de 2012

